

عنوان مقاله:

تحلیل اثر متقابل بازیگران خودروی بدون راننده با روش آینده نگاری

محل انتشار:

فصلنامه توسعه تکنولوژی صنعتی، دوره 20، شماره 49 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

حمید حنیفی - دانش آموخته دکتری مدیریت تکنولوژی، گروه مدیریت تکنولوژی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (نویسنده اول)

عادل آذر - استاد گروه مدیریت صنعتی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

منوچهر منطقی - استاد مجتمع دانشگاهی مدیریت و مهندسی صنایع، دانشگاه صنعتی مالک اشتر، تهران.

خلاصه مقاله:

به طور بنیادی، جابجایی توسط سه جزء سیستم از قبیل: خودرو، راننده و زیرساخت حمل و نقل تضمین می شود. با گذشت زمان، خودروها و زیرساخت از طریق بهبود فناورانه، پیشرفت چشمگیری داشته اند. اما تنها جزء ثابت این سیستم که به علت محدودیت های انسانی در رانندگی هنوز پرخطر است، انسان می باشد. راه حل پیشنهادی دانشمندان برای حل این جزء نیز استفاده از خودروهای خودران یا بدون راننده است. لذا هدف از این تحقیق، تجزیه و تحلیل اثرات متقابل بازیگران بر عوامل موثر خودروی خودران می باشد تا با تمرکز بر آنها بتوان مقدمات مناسب این فناوری فراهم گردد. با توجه به پارادایم مسئله، متدولوژی از نوع کیفی، و روش انجام آن آینده نگاری، و جامعه پژوهش، متخصصین صنایع مرتبط، نمونه نیز بصورت خبرگان قضاوتی غیر تصادفی، ابزار جمع آوری داده ها مصاحبه و مستندات پیشین ادبیات بود. از نرم افزار مکتور برای تجزیه و تحلیل استفاده گردید. نتایج تحقیق این بود که بازیگرانی مانند وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات، و وزارت راه و شهرسازی با توجه به موقعیت اشان در نمودار، جزء متغیرهای بازتاب و کلیدی می باشند. این متغیرها دارای اثر گذاری بالا بر روی سیستم و اثر پذیری بالا از سیستم می باشند. با توجه به نتایج، از آنجاییکه خودروی خودران یک فناوری است که اثرات اجتماعی، فرهنگی و فناورانه بر آینده خواهد داشت، با خوشه بندی ایجاد شده می توان سیاستگذاری مناسب در اجرایی نمودن این فناوری داشت.

کلمات کلیدی:

فناوری خودروی خودران، آینده نگاری فناوری، خودروی بدون راننده، تحلیل اثر متقابل، مکتور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1646066>

